

นิพนธ์ต้นฉบับ

ระดับแลคเตทและไพรูวेटในเลือดของคนปกติ และผู้ป่วยเบาหวาน

ศรีสุดา สิตปรีชา^{*}
เจริญศรี วจนะมณฑุ^{*}
ศรีจิตรา บุนนาค^{*}

Sitprija S, Vajanamarhutue C, Bunnag S. Blood Lactate and Pyruvate in Normal Subjects and Diabetic Patients. Chula Med J 1982 Jul ; 26 (4) : 229-239

Venous blood lactate and pyruvate in normal subjects were 0.325-1.003 mmol/l (mean \pm S.E. = 0.622 ± 0.024) and 0.029-0.091 mmol/l (mean \pm S.E. = 0.058 ± 0.002) respectively. Lactate and pyruvate ratio was 7.43-14.01 (mean \pm S.E. = 10.90 ± 0.24). There was no significant difference in lactate, pyruvate and lactate/pyruvate in the comparison of male and female and also in the comparison of different age groups.

In diabetics on diet alone, venous blood lactate and lactate/pyruvate were increased in comparison with normal group ($p < 0.001$).

There was no significant difference in lactate, pyruvate and lactate/pyruvate in diabetics on diet alone compared with diabetics on sulphonylureas.

Blood lactate and puruvate were significantly raised in diabetics taking phenformin with or without sulphonylureas in comparison with diabetics on diet or with diabetics on sulphonylureas ($p < 0.05$), and the elevated blood lactate was correlated proportionally to blood pyruvate ($p < 0.001$).

* หน่วยต่อมิลิลิตรท่อและเม็ดตามอัลกิสัม ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แลคเตทและไพรูเวทเป็นทั้ง precursor และ product ของกลูโคสเมtabolism⁽⁹⁾ ใน anaerobic glycolysis แลคเตทเป็น intermediate product ซึ่งเกิดจาก reduction ของไพรูเวทโดยอาศัย reduced nicotinamide-adenine dinucleotide (NADH) และ lactic dehydrogenase ดังนั้นระดับของแลคเตทในเลือดจึงขึ้นกับปริมาณของไพรูเวทและอัตราส่วนระหว่าง NADH และ NAD ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงตามกระบวนการ oxidation ในเซลล์เนื้อเยื่อ⁽²¹⁾ ปริมาณของแลคเตทส่วนใหญ่มาจากการผิวหนัง เม็ดเดือดแดงและกล้ามเนื้อทั้งหมดที่ขับทั้งแลคเตทและไพรูเวทออกจากร่างกาย

เนื่องจากสารทั้งสองเป็นส่วนหนึ่งของกลูโคสเมtabolism ดังกล่าวประกอบกับการเกิดภาวะ lactic acidosis ในผู้ป่วยเบาหวาน^(23,33,43) และในผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ยาใบกว้านใจ^(7,8,17,46) นอกจากนี้ยังพบ lactic acidosis ที่เกิดร่วมกับพยาธิสภาพอื่น ๆ เช่น circulatory endotoxic shock^(25,35) acute fulminating hepatitis^(5,29) และพิษจากสุรา^(15,24) เป็นต้น การศึกษาระดับของแลคเตทและไพรูเวทในเลือดของคนปกติอาจนำไปเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบกับค่าที่พบในผู้ป่วยโรคต่าง ๆ และการศึกษาค่าของแลคเตทและไพรูเวทในผู้ป่วยเบาหวานอาจจะ

ช่วยในการวินิจฉัยหรือบ่งบอกถึงภาวะ lactic acidosis ซึ่งเกิดขึ้นในโรคเบาหวานได้

วัสดุและวิธีการ

1. กลุ่มคนปกติจำนวน 55 คน อายุ 15–70 ปี หญิง 32 คน ชาย 23 คน น้ำหนักตัว 40–76 กก.

2. ผู้ป่วยเบาหวานชนิด maturity-onset ที่ไม่มีโรคแทรกซ้อน และระยะเวลาการเป็นเบาหวานมากกว่า 10 ปี แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม

2.1 ผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมอาหารอย่างเดียวจำนวน 20 คน อายุ 45–74 ปี หญิง 18 คน ชาย 2 คน น้ำหนักตัว 45–80 กก.

2.2 ผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการรักษาด้วย phenformin ขนาด 25–100 มก. ต่อวันจำนวน 20 คน อายุ 50–63 ปี หญิง 17 คน ชาย 3 คน น้ำหนักตัว 60–114 กก.

2.3 ผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการรักษาด้วยชัลโฟนิลิยูเรย์ส จำนวน 25 คน อายุ 44–68 ปี หญิง 22 คน ชาย 3 คน น้ำหนักตัว 52–70 กก.

2.4 ผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการรักษาด้วยชัลโฟนิลิยูเรย์สร่วมกับ phenformin ขนาด 25–100 มก. ต่อวันจำนวน 25 คน อายุ 42–65 ปี หญิง 21 คน ชาย 4 คน น้ำหนักตัว 48–73 กก.

3. เจ้าเลือดโดยไม่รักแขนจากหลอดโลหิตดำในตอนเช้าก่อนอาหารโดยงดอาหาร 12 ชม. ใช้เลือด 3 มล. ใส่ใน Long's mixture⁽³⁴⁾ เพื่อหาแลคเตทและไพรเวทโดย enzymatic assay^(19,26) ซึ่งมีความแม่นยำคือ coefficient of variation ของวิธีการตรวจหาระดับแลคเตท 5.61% และไพรเวท 6.78% ส่วนความถูกต้องคือ accuracy (ตรวจหาจากการเติมจำนวนสารที่ทราบปริมาณ) ของแลคเตทและไพรเวท 92% และ 90% ตามลำดับ

ผล

1. ระดับแลคเตทในเลือดค่าของกลุ่มคนปกติ 55 คน $0.325 - 1.003 \text{ mmol/l}$ ($\text{mean} \pm \text{S.E.} = 0.622 \pm 0.024$) ระดับไพรเวท $0.029 - 0.091 \text{ mmol/l}$ ($\text{mean} \pm \text{S.E.} = 0.058 \pm 0.002$) และค่าแลคเตท/ไพรเวท $7.43 - 14.01$ ($\text{mean} \pm \text{S.E.} = 10.90 \pm 0.24$) ค่าของแลคเตทและไพรเวทและแลคเตท/ไพรเวทตามอายุและเพศ แสดงในตารางที่ 1 และ 2 การเปรียบเทียบค่าของสารเหล่านั้นตามอายุและเพศโดย "t" test พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

2. ระดับแลคเตทและไพรเวท และแลคเตท/ไพรเวท ในเลือดค่าของกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานแสดงในตารางที่ 3

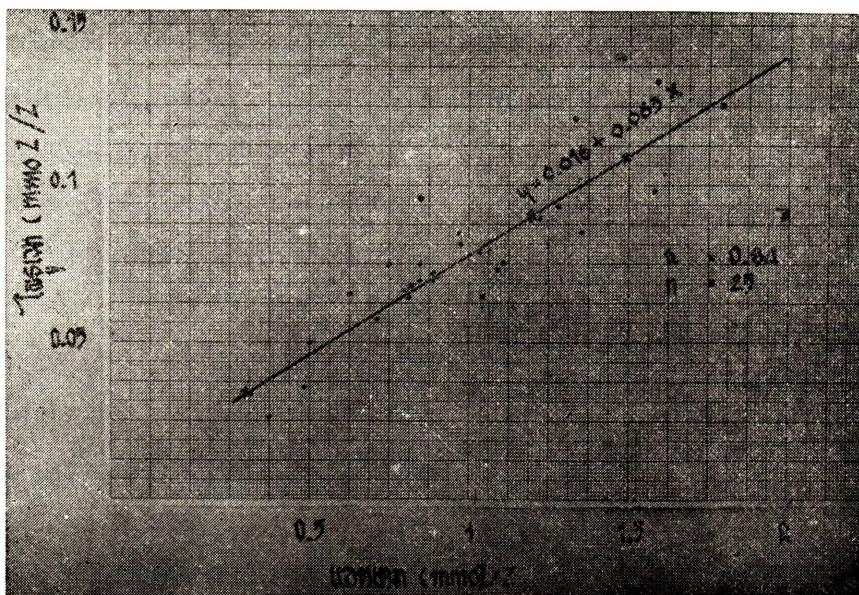
การเปรียบเทียบค่าของสารเหล่านี้ในกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมอาหารอย่างเดียว กับกลุ่มคนปกติ พบร่วมในผู้ป่วยเบาหวานค่าแลคเตทสูงขึ้น ($p < 0.001$) ค่าไพรเวทไม่มีการเปลี่ยนแปลง และแลคเตท/ไพรเวทสูงขึ้น ($p < 0.001$)

กลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ฉลัลฟอนนิลิยเรียส์ ค่าแลคเตท ไพรเวท และแลคเตท/ไพรเวท ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบกับกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมอาหาร

กลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ phenformin อย่างเดียวหรือร่วมกับฉลัลฟอนนิลิยเรียส์ ค่าแลคเตท/ไพรเวทสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แต่ค่าแลคเตท/ไพรเวท ไม่มีการเปลี่ยนแปลง จากการวิเคราะห์ทางสถิติพับผลดังนี้

กลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ phenformin ค่าแลคเตทและไพรเวทสูงขึ้น ($p < 0.01$) เมื่อเปรียบกับค่าในกลุ่มที่ควบคุมอาหาร และ เมื่อเปรียบกับกลุ่มที่ได้ฉลัลฟอนนิลิยเรียส์ ค่าแลคเตทและไพรเวทสูงขึ้น ($p < 0.01$ และ $p < 0.05$ ตามลำดับ)

กลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ phenformin ร่วมกับฉลัลฟอนนิลิยเรียส์ ค่าแลคเตทและไพรเวท สูงขึ้น ($p < 0.05$ และ $p < 0.01$ ตามลำดับ) เมื่อเปรียบกับค่าในกลุ่มที่ควบคุมอาหาร และ เมื่อเปรียบกับกลุ่มที่ได้ฉลัลฟอนนิลิยเรียส์ ค่าแลคเตทและไพรเวทสูงขึ้น ($p < 0.05$ และ $p < 0.01$)

รูปที่ 1 ความสัมพันธ์ของระดับแผลเตหะและไข้เรูกะในเลือดคำาของกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ phenformin ร่วมกับชัลฟอนิลยูเรย์ตัน มีความสัมพันธ์กัน ($p < 0.001$) ดังแสดงในรูปที่ 1

วิจารณ์

ค่าของแผลเตหะ/ไข้เรูกะ และแผลเตหะ/ไข้เรูกะในเลือดคำาของกลุ่มคนปกติ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าจากรายงานอื่น^(11,44) จะมีค่าใกล้เคียงกัน เช่นวิธีของ Czyzyk และ Waters โดยใช้ enzymatic assay ได้ค่าแผลเตหะ 1.14 ± 0.30 และ $1.2 (0.4 - 2.2) \text{ mmol/L}$ ตามลำดับ ค่าไข้เรูกะ $0.086 (0.05 - 0.146) \text{ mmol/L}$ และแผลเตหะ/ไข้เรูกะ $13.8 (5.0-29)$ โดยวิธีของ Waters

ได้มีรายงานการเกิดภาวะ lactic acidosis ในผู้ป่วยเบาหวาน^(28,32,43) และได้มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของไข้เรูกะ แผลเตหะ ต่อกลูโคส อินสูลิน และ ketone ในเลือดพบว่าในเบาหวานมีการลดลงของไข้เรูกะ oxidation^(18,27,32) ไข้เรูกะในเลือดและปัสสาวะจะเพิ่มขึ้น^(1,28) และไข้เรูกะ tolerance จะลดลง^(14,28) ส่วนแผลเตหะเมtabolism นั้น Garland⁽¹⁸⁾ ไม่พบว่ามีการเพิ่มขึ้นของแผลเตหะจากไข้เรูกะ ซึ่งสนับสนุนรายงานอื่นๆ^(10,22) แต่มีบางรายงานที่พบว่าการเปลี่ยนไข้เรูกะเป็นแผลเตหะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย^(39,42) แผลเตหะในผู้ป่วยเบาหวานจะปกติ⁽²⁾ การขับแผลเตหะทางไทจะมีความสัมพันธ์กับการขับน้ำตาลทาง

บํสสาว⁽¹⁾ จากการศึกษาของ Tranquada⁽⁴¹⁾ พบรวมว่าไม่มีความแตกต่างของระดับแลคเตทไพรูเวท และแลคเตท/ไพรูเวทเรโซในผู้บ้าวัยเบาหวานจากคนปกติ และ Anderson⁽¹⁾ พบรวมว่าระดับไพรูเวทในเลือด และบํสสาวของผู้บ้าวัยเบาหวานไม่แตกต่างจากค่าในคนปกติจาก การศึกษานี้ผลเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเบาหวานที่ควบคุมอาหารกับกลุ่มคนปกติ พบรวมว่าระดับของไพรูเวทในเลือดไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ ระดับของแลคเตท และแลคเตท/ไพรูเวท เรโซสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจาก tissue oxygenation ลดลงซึ่งอาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของผนังหลอดเลือด หรือการลดการจับของอ็อกซิเจนโดยชีโนโกลบิน และการเปลี่ยนแปลง viscosity ของเลือด นอกจากนั้นบ้างรายพบว่าในผู้บ้าวัยเบาหวานมีการลดลงของแลคเตท oxidation⁽³⁷⁾ และแลคเตท utilization⁽⁴²⁾

ในผู้บ้าวัยเบาหวานที่ได้รับการรักษาด้วยชัลฟอนิลิยูเรียส ค่าของแลคเตท และไพรูเวทไม่แตกต่างจากค่าในผู้บ้าวัยเบาหวานที่ควบคุมอาหาร ซึ่งตรงกับรายงานอื่น^(30,31,44) แสดงว่าชัลฟอนิลิยูเรียส, ไม่มีผลต่อเมtabolism ของสารทางสอง

ในผู้บ้าวัยเบาหวานที่ได้ phenformin อย่างเดียวหรือร่วมกับชัลฟอนิลิยูเรียส จะมีค่า

ของแลคเตทและไพรูเวทสูงขึ้นซึ่งสนับสนุนรายงานอื่น^(7,8,17,46)

กลไกในการเพิ่มระดับแลคเตทภายหลังได้ยา phenformin นั้นยังไม่ทราบโดยตลอด แต่อาจเนื่องจากเหตุสองประการ ประการที่หนึ่ง มีการสร้างแลคเตทมากขึ้นจากการเพิ่ม anaerobic glycolysis^(40,45) ประการที่สองมีการใช้แลคเตทน้อยลง โดยยานะขัดขวางขบวนการ oxidative phosphorylation หรือ mitochondrial respiration^(8,20,38,40) โดยให้มีการเพิ่มการ reduction ของไพรูเวทเป็นแลคเตท ปริมาณของแลคเตทจะเพิ่มขึ้น และแลคเตท/ไพรูเวทจะสูงกว่าปกติ นอกจากนั้น phenformin จะลดแลคเตท oxidation ใน peripheral tissue⁽³⁸⁾ จากผลของการศึกษานี้ phenformin น้ำนมีผลต่อ pyruvate disposal และลดการใช้แลคเตท และหรือลดแลคเตท oxidation แต่จากการที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของแลคเตท/ไพรูเวทในกลุ่มเบาหวานที่ได้ phenformin อย่างเดียว และกลุ่มที่ได้ชัลฟอนิลิยูเรียสร่วมด้วย แสดงว่า phenformin อาจจะไม่มีผลต่อ oxidative phosphorylation

อย่างไรก็ตามค่าของแลคเตทซึ่งเพิ่มขึ้นในกลุ่มเบาหวานที่ได้ phenformin ไม่สูงถึงระดับที่จะเกิด lactic acidosis (เกิน 5 mmol/l)^(6,18) การเกิด lactic acidosis ใน

ผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ยา phenformin มักจะพบร่วมกับภาวะซ้อคหรือภาวะที่มีการสร้างแลคเทกเพิ่มขึ้น (^{4,12,13})

สรุป

ในกลุ่มคนปกติค่าแลคเทกในโลหิตค่า $0.325 - 1.003 \text{ mmol/l}$ (mean \pm S.E = 0.622 ± 0.024) ค่าไพรูเวท $0.029 - 0.091 \text{ mmol/l}$ (mean \pm S.E = 0.058 ± 0.002) และค่าแลคเทก/ไพรูเวท $7.43 - 14.01$ (mean \pm S.E = 10.90 ± 0.24) ไม่มีความแตกต่างของค่าเหล่านี้ตามอายุและเพศ

ในผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมอาหารอย่างดีกว่า ค่าแลคเทก และแลคเทก/ไพรูเวทจะสูงขึ้น ($p < 0.001$) ค่าไพรูเวทไม่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบกับค่าในกลุ่มคนปกติ

ในผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ชัลฟอนิลยูเรียส์ค่าแลคเทก ไพรูเวท และแลคเทก/ไพรูเวทไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบกับผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมอาหาร

ในผู้ป่วยเบาหวานที่ได้ phenformin อย่างเดียวหรือร่วมกับชัลฟอนิลยูเรียส์ ค่าแลคเทกและไพรูเวทสูงขึ้น ($p < 0.05$) ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของแลคเทก/ไพรูเวท เมื่อเปรียบกับผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมอาหารหรือผู้ป่วยที่ได้ชัลฟอนิลยูเรียส์ ค่าแลคเทกที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับไพรูเวท ($p < 0.001$)

กติกกรรมประการ

ผู้รายงานขอขอบคุณสถาบันวิจัยแห่งชาติที่ได้ให้ทุนในการวิจัยนี้ และขอขอบคุณรองศาสตราจารย์แพทย์หญิงเทมศรี ชั่นิจารกิจที่ได้ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ตารางที่ 1 ระดับแลคเตอ ไพรูเวท และแลคเตอ/ไพรูเวท ในเลือดคำข้อง
กลุ่มคนปกติ

อายุ (ปี)	จำนวน	แลคเตอ	ไพรูเวท	แลคเตอ/ไพรูเวท
15-29	15	0.325 – 1.003 (0.637 ± 0.050)**	0.035 – 0.072 (0.056 ± 0.003)	9.34 – 14.01 (11.84 ± 0.36)
30-49	22	0.355 – 1.003 (0.631 ± 0.034)	0.029 – 0.091 (0.060 ± 0.003)	7.43 – 13.73 (10.64 ± 0.38)
50-70	18	0.386 – 0.926 (0.572 ± 0.041)	0.032 – 0.087 (0.058 ± 0.003)	7.47 – 13.82 (10.44 ± 0.46)
	55	0.325 – 1.003 (0.622 ± 0.024)	0.029 – 0.091 (0.058 ± 0.002)	7.43 – 14.01 (10.90 ± 0.24)

* range

** (mean \pm S.E.)

ตารางที่ 2 ระดับแลคเตอ ไพรูเวท และแลคเตอ/ไพรูเวท ในเลือดคำข้อง
กลุ่มปกติหนูงู และชาย

เพศ	จำนวน	แลคเตอ (mmol/L)	ไพรูเวท (mmol/L)	แลคเตอ/ไพรูเวท
ชาย	23	0.363 – 0.981 (0.640 ± 0.036)**	0.032 – 0.081 (0.057 ± 0.002)	8.78 – 14.01 (11.20 ± 0.33)
หญิง	32	0.325 – 1.003 (0.610 ± 0.030)	0.029 – 0.091 (0.058 ± 0.002)	7.43 – 13.82 (10.62 ± 0.34)

* range

** (mean \pm S.E.)

ตารางที่ 3 ระดับแลคเตก ไพรูเวก และแลคเตก/ไพรูเวก ในเดือดคำของผู้ป่วยเบาหวาน

ผู้ป่วย		แลคเตก (mmol/L)	ไพรูเวก (mmol/L)	แลคเตก/ไพรูเวก
ประเภท	จำนวน			
ควบคุมอาหาร	20	0.370 – 1.435 * (0.865 ± 0.075) **	0.027 – 0.091 (0.063 ± 0.004)	9.45 – 22.42 (13.54 ± 0.76)
ได้ P	20	0.864 – 2.083 (1.230 ± 0.105)	0.061 – 0.101 (0.079 ± 0.004)	12.74 – 20.62 (15.18 ± 0.66)
ได้ S	25	0.386 – 1.513 (0.884 ± 0.071)	0.039 – 0.108 (0.067 ± 0.003)	7.99 – 20.58 (13.72 ± 0.47)
ได้ S + P	25	0.494 – 1.775 (1.108 ± 0.080)	0.036 – 0.119 (0.084 ± 0.005)	9.43 – 20.03 (13.96 ± 0.51)

* range

** (mean ± S.E.)

P = Phenformin

S = ซัลฟอนิลยูเรียส

อ้างอิง

1. Anderson J, Mazza C. Pyruvate and lactate excretion in patients with diabetes mellitus and benign glycosuria. Lancet 1963 Aug 10; 2 : 270-272
2. Anderson J, Thomas WD, Tomlinson RWS. Pyruvate and lactate excretion in diabetes mellitus after sodium lactate. Br Med J 1966 Nov 5; 2 : 1114-1115
3. Altochuld RA, KrUger FA. Inhibition of hepatic gluco-neogenesis in guinea pig by phenformin. Ann NY Acad Sci 1968 ; 148 : 612-622
4. Bernier SM, Miller M, Springate CS. Lactic acidosis and phenformin hydrochloride. JAMA 1963 Apr 6; 184(1) : 43-46
5. Berry MN. The liver and lactic acidosis. Proc R Soc Med 1967 Dec ; 60 (2) : 1260-1262
6. Cohen RD. Disorder of lactic acid metabolism. Clin Endocrinol Metab 1976 Nov ; 5 (3) : 613-625
7. Conlay LA, Loewenstein JE. Phenformin and lactic acidosis. JAMA 1976 Apr 12 ; 235 (15) : 1575-1578
8. Conlay LA, Karem JH, Matin SB, Loewenstein JE. Serum phenformin concentrations in patients with phenformin-associated lactic acidosis. Diabetes 1977 July ; 26 (7) : 628-631
9. Cori CF. Mammalian carbohydrate metabolism. Physiol Rev 1931 ; 11 : 143-275
10. Craig JW, Millen M, Woodward H, Menk E. Influence of phenethylbiguanide on lactic pyruvic and citric acids in diabetic patients. Diabetes 1960 Mar ; 9 (3) : 186-193
11. Czyzyk A, Lao B, Bartosiewicz W, Szezepanik Z, Orlowska K. The effect of short term administration of antidiabetic biguanide derivatives on the blood lactate in healthy subjects. Diabetologia 1978 Feb ; 14 (2) : 89-94
12. Danowski TS. Special communication. Lactid acidosis in diabetes mellitus. JAMA 1963 Apr 6 ; 184 (1) : 47
13. Ewy GA, Pabico RC, Maher JF, Mintz DH. Lactic acidosis associated with phenformin therapy and localized tissue hypoxia. Ann Intern Med 1963 Dec ; 59 (6) : 878-883
14. Fajans SS, Moorhouse JA, Doorenbos H, Louis LH, Conn JW. Metabolic effects of phenethylbiguanide in normal subjects and in diabetic patients. Diabetes 1960 May ; 9 (3) : 194-201
15. Forsander OA. Influence of the metabolism of ethanol on the lactate/pyruvate ratio of rat liver slices. Biochem J 1966 ; 98 (1) : 244-247
16. Fulop M, Hoberman HD. Phenformin-associated lactic acidosis. Diabetes 1976 Apr ; 25 (4) : 292-296
17. Gale EAM, Tallersall RB. Can phenformin induced lactic acidosis be prevented ? Br Med J 1976 Oct 23 ; 2 : 972-975

18. Garland PB, Newsholme EA, Randle PJ. Regulation of glucose uptake by muscle. Effects of fatty acids and ketone bodies, and of alloxan diabetes and starvation, on pyruvate metabolism and on lactate/pyruvate and L-glycerol 3-phosphate/dehydroxyacetone phosphate concentration ratios in rat heart and rat diaphragm muscles. *Biochem J* 1964; 93 : 665-678
19. Hadjivassilinn AG, Reider SV. The enzymatic assay of pyruvate and lactic acids. A definite procedure. *Clin Chem Acta* 1968 ; 19 : 357-361
20. Haeckel R, Haekel H. Inhibition of gluconeogenesis from lactate by phenethylbiguanide in the perfused guinea pig liver. *Diabetologia* 1972 Apr ; 8 (4) : 117-124
21. Huckabee WE. Relationships of pyruvate and lactate during anaerobic metabolism. 1. Effects of infusion of pyruvate or glucose and of hyperventilation. *J Clin Invest* 1958 Feb ; 37 (2) : 244-263
22. Huckabee WE. Abnormal resting blood lactate. 1. The significance of hyperlactatemia in hospitalized patients. *Am J Med* 1961 June ; 30 (6) : 833-839
23. Jampol ML. Lactic acidosis. *NY. J Med* 1965 ; 65 : 2593-2597
24. Lieber CS, Davidson CS. Editorial : Some metabolic effects of ethyl alcohol. *Am J Med* 1962 Sept ; 33 (3) : 319-327
25. Maclean LD, Mulligan WG, Mclean APH, Duff JH. Patterns of septic shock in man. A detailed study of 56 patients. *Ann Surg* 1967 Oct ; 166 (4) : 543-558
26. Marbach EP, Weil MH. Rapid enzymatic measurement of blood lactate and pyruvate. *Clin Chem* 1967 May ; 13 (5) : 314-325
27. McManus IR, Sweeney P, Olson RE. Metabolism of pyruvate-2-C¹⁴ in normal and diabetic humans. *Fed Proc* 1961 ; 20 : 191
28. Moorhouse JA. Pyruvate tolerance tests in healthy and diabetic subjects. *Lancet* 1964 Mar 28 ; 1 : 689-693
29. Mulhausen R, Eichenholz A, Blumentals A. Acid-base disturbances in patients with cirrhosis of the liver. *Medicine* 1967 Mar ; 46 (2) : 185-189
30. Nattrass M, Lloyd B, Todd PG. Metabolic effects of combined sulphonylureas and biguanide therapy. *Diabetologia* 1976 ; 12 : 411 (abstr)
31. Nattrass M, Todd PG, Hinks L, Lloyd B, Alberti KGMM. Comparative effects of phenformin, metformin and glibenclamide on metabolic rhythms in maturity-onset diabetics. *Diabetologia* 1977 Apr ; 13 (2) : 145-152
32. Pearson GH, Hsieh CK, Dutoit CH, Hastings AB. Metabolism of cardiac muscle : Utilization of C¹⁴ labeled pyruvate and acetate in diabetic rat heart and diaphragm. *Am J Physiol* 1949 ; 158 : 261-268
33. Phillipson EA, Sproule BJ. The clinical significance of elevated blood lactate. *Can Med Ass J* 1965 Jun 26 ; 92 : 1334-1338

34. Powell JF. Stabilization of whole blood lactate. *Clin Chem Acta* 1974 Aug 30 ; 55 (1) : 107-109
35. Rosenberg JC, Rush BJ. Blood lactic acid levels in irreversible hemorrhagic and lethal endotoxin shock. *Surg Gyn Obstet* 1968 June ; 126 (6) : 1247-1250
36. Schafer G. Some new aspects on the interaction of hypoglycemia-producing biguanides with biological membranes. *Biochem Pharmacol* 1976 Sep 15 ; 25 (18) : 2015-2024
37. Schichiri M, Miller M, Woodward H Jr. Disappearance of DL-lactate-2-C¹⁴ from blood in normal and diabetic rat. *Proc Soc Exp Biol* 1967 ; 125 (4) : 1238-1242
38. Searle GL, Siperstein MD. Lactic acidosis associated with phenformin therapy. Evidence that inhibited lactate oxidation is the causative factor. *Diabetes* 1975 Aug ; 24 (8) : 741-745
39. Steenrod WJ, J Prah JW, Barron EJ. Metabolism of lactate in alloxan diabetic acidosis. *Diabetes* 1966 Jul ; 15 (6) : 423-429
40. Steiner DF, Williams RH. Respiratory inhibition and hypoglycemia by biguanides and decamethylene-diguanide. *Biochem Biophys Acta* 1964 ; 93 : 279-283
41. Tranquada RE, Grant WJ, Peterson CR. Lactic acidosis. *Arch Intern Med* 1966 Feb ; 117 (2) : 192-202
42. Wahren J, Hagenfeldt L, Felig P. Splanchnic and leg exchange of glucose, amino acids, and free fatty acids during exercise in diabetes mellitus. *J Clin Invest* 1975 June ; 55 (6) : 1303-1314
43. Waters WC, Hall JD, Schwartz WB. Spontaneous lactic acidosis. *Am J Med* 1963 Dec ; 35 (6) : 781-793
44. Waters AK, Morgan DB, Wales JK. Blood lactate and pyruvate levels in diabetic patients treated with biguanides with and without sulphonylureas. *Diabetologia* 1978 Feb ; 14 (2) : 95-98
45. Williams RH, Tyberghein JM, Hyde PM, Nielsen RL. Studies related to the hypoglycemic action of phenethylbiguanide. *Metabolism* 1957 ; 6 : 311-319
46. Wiso PH, Chapman M, Thomas DN, Clarkson AR, Harding PE, Edwards JB. Phenformin and lactic acidosis. *Br Med J* 1976 Jan 10 ; 1 : 70-72